

# Bogár László: A demokrácia babonája

2012 augusztus 15. Flag

## Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A választásokhoz kapcsoló el?zetes regisztráció tervezete, illetve Orbán Viktor néhány demokráciára vonatkozó megnyilatkozása újra éles vitákat provokált.

A Nyugat számára a legszentebb alapigazság annak a feltételezése, hogy a nyugatias modernitás, vagyis az, amit

ma demokráciaként ismerünk, az emberiség számára a történelem végét jelenti.

Ezzel ugyanis létrejön minden létez? világok legjobbika. Különös módon a nyugati gondolkodás itt önmaga lételméleti lényegével is szembekerül, hisz a nyugatias gondolkodás egyik alapvet? dogmája a végtelen fejl?dés axiómája.

Ha viszont ez helytálló, akkor id?vel a demokráciát is evidens módon fel kellene váltania valami másnak. A felvilágosodás annak idején a sötét középkortól próbálta magát megkülönböztetni saját megnevezésével. Azt állította, hogy a középkor babonái helyére ? a tiszta ész logikáját állítja majd, és ezzel a létez? világok legjobbika jön létre. A világban az elmúlt néhány évszázad alatt lejátszódó történések, és a világ mai állapotának fényében aligha kell e feltevés nyilvánvaló képtelenségét bizonygatni. Mindössze annyi történt, hogy a tradicionális, szakrális mitológiák, azaz babonák helyett a nyugati modernitás új babonákat eszkábált. Ezek közül a legismertebb a pozitivista-szcientista babona, az evolucionarista-progresszivista babona, a materialista-hedonista babona, és végül az egalitáriánus-demokrácionista babona.



Az els? arra a feltételezésre épül, hogy a nyugatias tudomány a maga mentális sémáival el?bb-utóbb képes lesz a létezés minden kérdésére választ adni, amire meg esetleg mégsem, az a kérdés nincs is. A második arra a feltételezésre épül, hogy a világ folytonos fejl?désben van, és ami ma létezik, az minden eddigi létez?nek a csúcspontja. A harmadik arra a feltételezésre épül, hogy a világ dönt?en anyagi természet?, és az ember alapvet? feladata az anyag által kiváltható érzéki gyönyörök élvezete. És végül az utolsó, amelynek lényege, hogy minden ember egyenl?, és az egyenl? emberek számbeli többsége automatikusan az igazság birtokában van.

Nos, vizsgáljuk meg egy kicsit közelebbr?l ez utóbbi feltételezést. Mint köztudott, a civilizációt épít? ember elmúlt tízezer évének dönt? többségét nem demokratikus feltételek között élte le, és ehhez képest ma is megrendít? hatású kulturális teljesítményekre volt képes. A nyugatias berendezkedés demokráciája legfeljebb egy-két száz éves múlttal bír, és máris számos jelét adja a hanyatlás, felbomlás súlyos tüneteinek, míg például az ?si Egyiptom négyezer éven át volt képes fenntartani egy olyan ma is bámulatra méltó világot, amelynek teljesítményeit nem hogy utánozni, de többnyire megérteni sem tudjuk.

Az emberi egyenl?ség kérdése kizárólag a nyugatias modernitás jellegzetessége és a francia forradalommal robbant be a közbeszédbe. Tegyük hozzá, a francia forradalom leghatékonyabb egyenl?sít? gépezete a vérpad, vagyis a guillotine volt, és ez azért nem igazán demokratikus érv. Ma már tudjuk, hogy ennek az eleve alaptalan feltételezésnek a valóságos célja éppen az volt, hogy a „minden ember egyenl?” felkiáltással lehet?vé tegye, hogy a korlátlanul manipulálható tömeg mögül gyakorolhassa hatalmát egy törpe kisebbség minden addiginál kegyetlenebb diktatúrája. Az úgynevezett demokrácia születésének e brutális, és máig is minden embert iszonyattal eltölt? szimbólumát azért kell kötelez?en minden július 14-én megünnepelni Franciaországban és szerte a világon, hogy így kizárható legyen minden ezzel ellentétes megközelítés.

Az egalitáriánus-demokracionista babona alapvet? célja tehát az, hogy a hatalmi rendszer addigi átláthatóságát felszámolja. A klasszikus hatalomgyakorlási formákban ugyanis még átlátható hierarchia volt, és a döntést hozó uralkodó, illetve uralmi elit közvetlenül volt felel?s tetteiért. A demokrácia rendszere ezt az átláthatóságot számolta fel. A döntéseket formálisan egy olyan rendszerre bízta, ahol látszólag az egyenl? emberek gyülekezete dönt, de olyan egyenl? embereké, akik leginkább a teljes informálatlanságukban, következésképp korlátlan manipulálhatóságukban „egyenl?k”, igaz, abban nagyon. És a fékek és ellensúlyok léte semmit sem változtat, mert az ezeket biztosítani hivatott intézmények ugyanúgy a manipulatív rendszer fenntartásában és üzemeltetésében érdekeltek, ugyanis a cinikus és gátlástalan uralmi elitek kezében vannak.

A nyugatias demokrácia tehát valójában kezdett?l fogva, és nyilván ma is a világtörténelem legravaszabb diktatúrája. És egyben a legveszélyesebb is, mert a valóságos hatalom ezzel tökéletesen láthatatlanná, következésképp ellen?rizhetetlenné válik. Döntéseinek és tetteinek következményeiért semmilyen felel?sséget nem kell vállalnia. Ha a pusztító következmények már nagyon súlyosak, akkor legfeljebb beáldozza az épp akkor uralkodó elit bábfiguráit, s másokat, de mégis ugyanolyanokat hoz a helyükre. Ezt elnevezi demokratikus kormányváltásnak. Egy darabig a meglév? garnitúrákat csereberélgeti, aztán mikor már mindegyik elhasználódott, akkor létrehoz egy újabb sorozatot, mindezt pedig rendszerváltásnak nevezi. A mai, egyre súlyosabb globális válság azt jelzi, hogy erre az ellen?rizhetetlen diktatórikus világer?re most kezdenek visszahullani planetáris diktatúrájának pusztító következményei. Azt persze aligha remélhetjük, hogy a helyzet a közeli jöv?ben megváltozik, de legalább próbáljunk szembesülni a demokrácia végzetes csapdájával.
Bogár László - magyarhirlap.hu




**Ajánló**